7. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, kladnej odpovede na štvrtú prejudiciálnu otázku a zápornej odpovede na šiestu prejudiciálnu otázku, bráni článok 7 ods. 1 smernice ustanoveniu, akým je článok 122 ods. 3 písm. d) zákona č. 272/2004, v prípade, keď tento zákon ponecháva zamestnávateľovi právo rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či počas dovolenky pracovníka povolí jeho odluku od dieťaťa a, v kladnom prípade, či faktická nemožnosť čerpať dovolenku, vyplývajúca z uplatnenia uvedeného ustanovenia zákona, predstavuje porušenie práva Únie, ktoré zakladá nárok pracovníka na náhradu škody? V prípade kladnej odpovede, má túto náhradu za porušenie článku 7 smernice zaplatiť štát alebo verejnoprávny subjekt, ktorý je v postavení zamestnávateľa a ktorý počas dovolenky pracovníka nezabezpečil jeho odluku od dieťaťa, ktoré mu bolo zverené do starostlivosti? Je v tomto prípade na priznane nároku na peňažnú náhradu nevyhnutné, aby pracovník požiadal o povolenie odlúčiť sa od dieťaťa a aby zamestnávateľ tejto žiadosti nevyhovel?

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381)

(2) Smernica Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, 1989, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 349)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 24. marca 2017 – Peek & Cloppenburg KG/Peek & Cloppenburg KG

(Vec C-148/17)

(2017/C 231/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalovaná a navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Žalobkyňa a odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Prejudiciálne otázky

1. Je s článkom 14 smernice 2008/95/ES (1) zlučiteľné, ak neplatnosť alebo zrušenie národnej ochrannej známky, ktorá predstavuje základ pre uplatňovanie seniority ochrannej známky EÚ, ktorej sa majiteľ vzdal alebo ktorá zanikla, možno *a posteriori* vyhlásiť iba vtedy, keď podmienky neplatnosti alebo zrušenia existujú nie iba v čase vzdania sa ochrannej známky alebo jej zániku, ale aj v okamihu súdneho rozhodnutia o vyhlásení?

2. Pokiaľ na prvú otázku treba odpovedať kladne:

   Má uplatňovanie seniority podľa článku 34 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009 (2) taký účinok, že vnútroštátna právna úprava ochrannej známky zaniká a už ju viac nemožno použiť na zachovanie práv, alebo ostáva národná ochranná známka zachovaná v platnosti na základe práva Únie, hoci už viac neexistuje v registri príslušného členského štátu, v dôsledku čoho ju naďalej možno a treba používať na zachovanie práva?

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, 8.11.2008, s. 25).

(2) Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).